

Uit het Noordhollands dagblad 15 jan 2024 door Cees Beemsterg gisteren om 14:30 Hoorn

G-schaatsers strijden op De Westfries tegen én met elkaar: 'Schaatsen is totaal niet moeilijk'

Joep Schrijver uit Hoogwoud in actie tijdens een winnende race. © Foto Marcel Rob

„Ik vind het belangrijk om andere mensen te laten zien hoe snel ik kan schaatsen”, zegt Joep Schrijver. De 16-jarige Hoogwouder geeft alles wat hij in zich heeft tijdens de schaatswedstrijden voor gehandicapten op ijsbaan De Westfries in Hoorn.

Sterker nog; Joep laat vooraf alvast zien hoe hij straks gaat juichen met zijn twee armen hoog de lucht in.

Hij beoefent deze sport al vijf jaar. „Schaatsen is totaal niet moeilijk”, vertelt hij. „Irene Schouten is mijn schaatsidool.” Naast hem zit Sayan de Boer (28) uit Obdam. Die schaatst al zeven jaar en doet deze zaterdagavond ook mee aan de G-schaatswedstrijden. „De snelheid is het leukste”, zegt Sayan over zijn hobby. „Ik kan pootje over. En ik heb één keer van Joep gewonnen.” Joep knikt. En roept: „En ik heb al drie keer van jou gewonnen!”

Een deelnemer laat zich voorttrekken door de begeleider. © Foto Marcel Rob

Ze hebben beiden een verstandelijke beperking. Beide kerels genieten zichtbaar van de wedstrijdspanning. Kunnen bijna niet wachten tot ze het ijs op mogen om 100 en 300 meter te schaatsen en mee te doen aan de minimarathon over drie rondes. „Dit is belangrijk voor ze”, weet Leny Leek, de moeder van Sayan. „Ze horen hier ergens bij, leveren een prestatie en zien ook de schaatsers op tv.”

Zo kom je ook bij de finish. © Foto Marcel Rob

Lees ook: [G-Schaatsvereniging Zoeff bestaat 40 jaar en wint prijs op Sportgala: 'Blij dat ik glij, meedoen is belangrijker dan winnen'](#)

Winnaars

Vandaag doen zestig schaatsers mee. Uit West-Friesland, maar ook uit de regio's Alkmaar, Haarlem, Amsterdam, Almere en Wilnis. Sayan wint zijn eerste wedstrijd niet, en ook Joep mag inderdaad zijn handen in de lucht steken. Hij komt het trots vertellen aan Henk Hakhoff

langs de baan. Want Henk kennen ze allemaal. Hij startte samen met Anita Kerkhof twaalf jaar geleden met het G-schaatsen op De Westfries.

Een knuffel van de begeleider na afloop van de wedstrijd. © Foto Marcel Rob

Kerkhof verhuisde vijf jaar geleden naar Zweden, waarna het stokje werd overgedragen aan Walda Schrijver, Claudine Dekker en Irma Koning. Henk Hakhoff is officieel gestopt maar helpt nog vaak mee. Ook vandaag. „Het belangrijkste is dat deze schaatsers dit met plezier doen”, zegt de 78-jarige vrijwilliger. „Dat ze elke week graag op de training komen.” Zijn ogen glinsteren als voor hem Isa Veer zich expres op haar gat laat vallen. „Doet ze altijd als ze aandacht wil.”

Martijn Buisman hangend in een frame op ijzers. © Foto Marcel Rob

Het maakt niet uit welke handicap de schaatsers hebben. Deelname is het allerbelangrijkste.

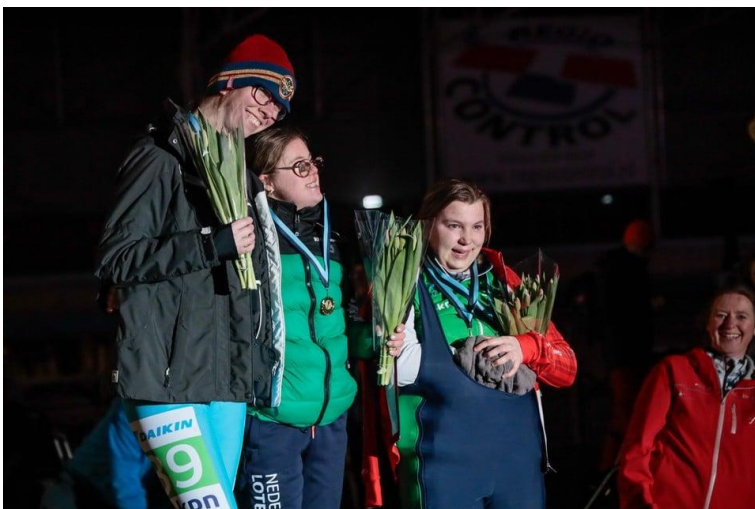
Hangend in frame

Zo doet Martijn Buisman uit Alkmaar mee, hangend in een frame dat met ijzers over de baan glijdt. Zelf draagt hij alleen schoenen waarmee hij zich lopend voortbeweegt. Velen schaatsen met een begeleider naast zich. Een jongen schaats met één voet in plaats van met twee. Niemand kijkt ervan op. Ook niet als een schaatser halverwege de afstand alvast gaat juichen.

Met zijn allen onder de Nederlandse vlag luisteren naar het Wilhelmus. © Foto Marcel Rob

Uiteindelijk worden heel veel medailles uitgereikt. West-Friese toppers als Francis Kian Lugada, Tessa Botman, Sophie Berkhout, Wietse Dekker en Sara Oud winnen eremetaal. En verzamelen zich met de andere schaatsers onder de Nederlandse vlag om samen naar het Wilhelmus te luisteren. Ze juichen na afloop allemaal. Met in meerdere handen een gesponsord bosje tulpen. Al moet dat volgens een meisje dat twee medailles wint niet worden overdreven. „Die heb ik al”, zegt ze resoluut en weigert de tweede bos.

Sophie Berkhout en Tessa Botman (beiden links) op het podium voor hun tweede en eerste plaats.© Foto Marcel Rob

West-Friese stichting

Het G-schaatsen valt onder de Stichting Westfriese Schaatsondersteuning (SWS). „G-schaatsers hebben rust nodig en kunnen niet tegen veel prikkels”, legt voorzitter Lia ten Klei-Albers uit. „Daarom is ervoor gekozen om op woensdagmiddag van half vijf tot half zes te trainen onder begeleiding van begeleiders die weten hoe zij met deze doelgroep moeten omgaan. Het is dan rustig op de ijsbaan en uitstekend om goed te trainen. Wanneer je ze ziet rijden, word je daar gelukkig van. Een glimlach verschijnt op hun gezichten. Het worden hele andere personen op het ijs. Zij kunnen iets.”